

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **O. M.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. R. Š., bývajúcim v I., proti odporcom **1/ B.**, so sídlom v B., **2/ E. K.**, bývajúcej v Ž., zastúpenej JUDr. R. S., advokátom v B., **o určenie neplatnosti právneho úkonu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 17 C 141/2003, o odvolaní navrhovateľa voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. mája 2009, sp.zn. 2 Co 469/2007, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave v rámci konania o odvolaní navrhovateľa voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 21. mája 2007, č.k. 17 C 141/2003-270, uznesením z 25. mája 2009, sp.zn. 2 Co 469/2007, o návrhu navrhovateľa na pripustenie vstupu Mgr. E. K. bytom M., do konania na strane odporcov rozhodol tak, že jej vstup do konania nepripustil. Dospel k záveru, že pripustenie ďalšieho účastníka do konania by bolo nadbytočné a nevhodné. Poukázal na to, že predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom rozhodujúcim je stav i okruh účastníkov v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia prvostupňovým súdom (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Aj keď za určitých okolností môže pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania zhojiť nedostatok pasívnej legitímácie, ktorý by inak mal za následok zamietnutie návrhu z tohto dôvodu, takéto rozšírenie okruhu účastníkov počas odvolacieho konania nemôže mať za následok zhojenie nedostatku vecnej legitímácie existujúcej v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu prvého stupňa. Súd účastníkov konania riadne poučil o tom, že odvolanie proti tomuto uzneseniu nie je prípustné.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd príslušný rozhodovať o odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave v napadnutej veci uznesenia, ktorým sa rozhodovalo vo veci samej, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že poučenie súdu o opravnom prostriedku je v rozpore s ustanovením § 202 ods. 3 O.s.p., pričom rozhodnutie súdu o pripustení ďalšieho účastníka na strane odporcov nie je vecou, kde je odvolanie neprípustné. Konanie trpí inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a to, že bolo preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej a navrhovateľ ako účastník konania skutočnosti a dôkazy bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Namietal tiež porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj ústavných práv podľa čl. 46 a 48 Ústavy Slovenskej republiky domáhať sa zákonom ustanoveného postupu na nezávislom a nestrannom súde, pričom príslušnosť súdu je ustanovená zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe doručeného odvolania navrhovateľa predovšetkým skúmal, či sú dané podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť vo veci odvolania voči uzneseniu o neprípustení vstupu ďalšieho účastníka do konania.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy.

Podľa § 9 ods. 2 O.s.p. krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa

- a) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení,
- b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia,

c) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky.

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 17 C 141/2003 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 2 Co 469/2007, nie je v zmysle § 9 O.s.p. konaním, v ktorom by krajský súd rozhodoval ako súd prvého stupňa, ale koná ako súd odvolací. Uznesenie, ktorým krajský súd v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa rozhodne o pripustení, respektíve o nepripustení, ďalšieho účastníka do konania nenadobúda povahu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Je rozhodnutím vydaným v rámci odvolacieho konania.

Odvolanie nie je opravným prostriedkom, ktorým by bolo možné napadnúť rozhodnutie krajského súdu, keď tento súd koná ako súd odvolací. V zmysle § 201 veta prvá O.s.p. totiž môže účastník konania, pokiaľ to zákon nevyklučuje, napadnúť iba rozhodnutia súdu prvého stupňa. Nemožno sa preto stotožniť s názorom navrhovateľa o tom, že odvolanie je v zmysle tohto ustanovenia v spojení s § 202 ods. 3 O.s.p. prípustné. Poučenie dané krajským súdom bolo správne.

Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodovať o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu je daná len v prípade, ak krajský súd vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

Súdy, ako štátne orgány sú pri svojom konaní viazané článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Občiansky súdny poriadok, ako zákon upravujúci konanie pred súdom v občianskoprávnom konaní, neustanovuje možnosť odvolania voči rozhodnutiu krajského súdu vydaného v konaní o odvolaní, a preto ani neupravuje funkčnú príslušnosť pre takéto konania. Nedostatok funkčnej príslušnosti je tak neodstrániteľným nedostatkom konania. V prípade, ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci rozhodoval, konal by nielen v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom, ale aj v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Na prejednanie odvolania navrhovateľa proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a ani iného súdu. Z dôvodu existencie tohto neodstrániteľného nedostatku podmienky konania bolo konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle § 104 O.s.p. zastavené.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., v zmysle ktorého žiaden účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2010

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová